

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพ
เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

เดินคนละทาง

วัดป่าหลวงตาบัวเลี้ยงเสือมากนะ เป็นสัตว์ที่น่ารัก เสือซึ่งเป็นสัตว์ที่น่ากลัวมากแล้ว กลับมาเป็นสัตว์ที่น่ารักมาก มันขบขันตอนที่เราไปเยี่ยม เราก็เชื่อ นู่นเวลามันทำเร็วแท้ๆ นะ เราก็เชื่อ คือมีกรงอยู่นี้มันอยู่ข้างใน เราอยู่ข้างนอกก็เลยเดินรอบข้างๆ มันไป เขาอยู่ข้างใน เขาเดินเอื่อยๆ ไปมา เราเดินฉากไป เขาเดินไปทางนั้น เราไม่ได้นึกว่าเขาจะหันมาใส่เราปี๊วะนี้ เขาเดินไปทางนั้น เราก็เดินไปทางนี้ ปี๊วะนี้เลย แรงอยู่นะ แต่เล็บมันไม่ออก ปี๊วะนี้ เรามองไปที่ไหนได้เขาเดินไปที่นู่นแล้ว เขาใส่เราปี๊วะแล้วไปโน่นแล้ว อู๊ย ลึกกลับแท้ๆ เวลาตบเรานี้ไม่รู้เลย เร็ว กรงเหล็กอยู่นี้เขาอยู่ข้างในเราอยู่ข้างนอก มันสอดออกมาตบเราได้ยังไง ความเร็วของมันนะ เราก็เดินเชื่อๆ มันปี๊วะเข้านี้เลย เรามองไปเขาเดินไปสบายเหมือนเขาไม่ได้ตบเรานะ เขาเดินแบบสบายเลย เราก็เลยยิ่งรักเขามาก เขาเฉยเหมือนไม่ได้ทำอะไรเราตอนเขาไป ใส่ปี๊วะนี้ มันแปลกอยู่ เป็นสัตว์ที่น่ารัก ถ้ามพระท่านว่า มันเคยทำอะไรไหม ว่าไม่เคยทำ อยากรู้ก็ตามมันก็เป็นสัตว์น่ากลัวอยู่นั้นละ ไม่ทำอะไรว่างั้น

ครูบาอาจารย์บางองค์เดินคนละทางๆ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายในสมัยปัจจุบันนี้ที่ท่านเพิ่งล่วงลับไป อย่างท่านอาจารย์ชอบกับเสือกับงูเด่นมาก เหมือนว่าเป็นเพื่อนสหายเดียวกัน หลวงปู่ผาง อันนี้พวกงูพวกนาค หลวงปู่ชานี้ข้าง เดินคนละทางๆ หลวงปู่พื้นมีแปลกๆ หลวงปู่ชอบกับเสือนี้อ่อย เสือขึ้นไปหาท่าน มันแปลกอยู่นะ ก็แบบเสือที่เดินเอื่อยๆ ผ่านเรา มันปี๊วะนี้เลยแล้วเขาก็เดินเฉย เสือพวกนั้นก็ลักษณะนั้นละ ดูเหมือนมันจะรักท่าน มันขึ้นไปหาท่านเรื่อย สุมาทำไม ท่านว่างั้นถามเขา เขาขึ้นไปแล้วไปนั่งข้าง นี้ทางจงกรมบนถ้ำ เขาขึ้นมาเสียงเขากระหึ่มๆ อ้าว นี่มันก็ตอนเช้าแล้ว เรากำลังจะลงไปบิณฑบาต เสียงมันกระหึ่มๆ อวๆ ๗ ขึ้นมา ท่านเดินอยู่ แล้วขึ้นมาจริงๆ นะ เดินขึ้นมาเฉยเลย ครั้นเดินขึ้นมาถึงทางจงกรมเขาก็มายืนอยู่นั้น มึงมาอะไรละ มึงขึ้นมาอะไรูกำลังจะไปบิณฑบาต ไปลง เขาก็เฉย ท่านเลยจับตัวมัน ไปลง มันก็ร้องโหวกแล้วไปเลย

เวลาเขาลงไปสักครู่หนึ่งท่านก็เตรียมลงไปบิณฑบาต ท่านเลยคิดยึดยึดขึ้นมาหรือมันจะไม่เชื่อกับเราก็ไม่รู้ เวลาเราเดินไปนี้เดี๋ยวมันจะดักอยู่ข้างทาง กลัวมันจะคิดไม่เชื่อต่อเรา เดินไปท่านก็ดูไป ไม่มี เขาไปแล้ว เจอบ่อยแหละเสือ อาจารย์ชอบเจอบ่อย มันเป็น

ตามนิสสัยวาสนา เป็นสัตว์ก็เคยเกี่ยวข้องกันมา เวลาเป็นสัตว์จิตใจก็ผูกพันสนิทสนมกันมา อย่างนั้น เป็นสัตว์แต่ร่าง แต่จิตใจมันเคยเกี่ยวข้องกันมาถึงเป็นอย่างนั้น

ท่านอาจารย์นี่พวกเสือพวกอะไร พวกสัตว์ลึกลับที่มองไม่เห็นด้วยตา ท่านเด่น มากอยู่นะท่านอาจารย์นี่ ท่านเล่าให้ฟังเองท่านมาอยู่ปากช่อง ท่านอยู่ในย่านกลางดงไม่มี บ้านคนแต่ก่อน มีสองสามหลังคาเรือนพออุบัติเหตุได้ เขาก็นิมนต์ให้ท่านไปพักด้วย ท่าน ก็ไปพัก อยู่กลางดง หินदान โลง ท่านไปพักอยู่นั้นแล้วออกมาอุบัติเหตุกับทับเขา เขาอยู่ ปลุกเป็นทับเป็นอะไรอย่างนั้นละ เขาไปทำอะไรอยู่ที่นั่น เวลาออกมาเสื่อยังไม่มา พอรับ บิณฑบาตพอสมควรแล้วก็กลับมา ก็มาเห็นมันนอนอยู่บนหินदानหินลาดอะไรนี่ กลางแจ้ง มองไปอะไรเหลือๆ ท่านว่าอย่างนั้นนะ มองไป เขาอนสบาย มองไปเห็นแต่เหลือๆ ไม่ มองเห็นลาย ส่วนใหญ่มองไปจะเห็นเหลือมากกว่า ดำเลยไม่ปรากฏ เอ้ นี่มันอะไร ท่านก็ เดินไปเรื่อย พอไปใกล้ๆ ถึงรู้ว่าเสือ มันนอนตากแดดผิงแดด เสือโคร่งนะ ท่านเดินไป แล้วก็ว่า มึงมาอะไรที่นี่ มันร้องโหวกแล้วเปิดเลย วิ่งเข้าป่าเลย อย่างนั้นแหละ มึงมานอน อะไรที่นี่ไฉนนี่นะ

แปลกๆ อันหนึ่งก็คือ ท่านไปพักอยู่ที่ ทางภาคอีสานเขาเรียกว่าฝีกองกอย มันร้อง กลางคืน เขาว่าถ้าผีชนิดนี้มาเหยียบบ่อยๆ คนมักตายบ่อยๆ มันกินคนอย่างลึกลับ เขาเรียก ฝีกองกอย ท่านก็ไปพักอยู่ที่นั่น คนที่มาพักเขาก็บอกว่า ที่แถวนี้มีฝีกองกอย เขาเล่าให้ ท่านฟัง ตอนนั้นดูว่าท่านมีพระไปด้วย เป็นสององค์กับท่าน แล้วก็มีความพาคนหนึ่งรวม เป็นสามไปพักอยู่นั้น พอสามทุ่มสว่างไปแล้ว คืออยู่ในป่ามันเหมือนดึกนะ เขาบอกว่าแถวนี้ มีฝีกองกอย ถ้าฝีกองกอยเที่ยวไปแถวไหนแล้วคนมักจะเป็นไข้ป่วยแล้วตาย เขาว่าผีพวกนี้ มันกินตับคน เขาเล่ากันไปอย่างนั้นแหละท่านก็ฟังไป จึงได้เห็นผีชัดเจนนั่นเห็นไหมละ

พอมันร้อง ตาปะขาวอยู่ที่นั่น ตรงนั้นละ สามทุ่มกว่าๆ ท่านกำลังนั่งภาวนาอยู่ เสียงกองกอยๆ มา ได้ยินชัดเจนเจียบๆ กลางคืน ที่เขาว่าเสียงกองกอยๆ มันเสียงอย่าง นั้นจริงๆ เขาเรียกฝีกองกอย พอมาถึงตาปะขาว ท่านก็วิตกถึงตาปะขาว กลัวมันจะมา ทำไมตาปะขาวเพราะมันเป็นสัตว์ลึกลับ มองด้วยตาไม่เห็น พอมันมาได้จังหวะแล้วท่านก็ กำหนดจิตดู ท่านพูดเองนะ โอ้ย มันตัวเหมือนลิงท่านว่า มันเหมือนลิง พอจิตท่านส่งไป โอ้ย มันกลัวมากที่สุดเลย พอตามันรับกับใจของท่าน เหมือนว่าตามันรับกับตาเราว่าจัน เถอะ แต่ตาเราเป็นตาใจ พอมองเห็นปี่วิ้งปู้ดเลย กลัวมากที่สุดเลย กลัวอย่างมากที่สุด ที่เดียว

เราเห็นมัน จ้องดูอยู่นี่ พอมันแพล็บเข้ามามองเห็นเรานี้ปรู๊ดว้างเลย ตั้งแต่วันนั้น เจียบเลย โอ้ ได้เห็นแล้วมันเหมือนลิง ท่านว่างั้น สัตว์ตัวนี้เหมือนลิง คือมันไม่ได้เป็นรูป วัตถุนะ รูปเป็นนามธรรมแต่เหมือนลิง ท่านว่างั้น ท่านอาจารย์ฝันท่านเล่าให้ฟัง ท่านรู้สึก พิสดารเกี่ยวกับพวกเปรตพวกผี พวกเทวบุตรเทวดา ท่านอาจารย์ฝันเด่นอยู่องค์หนึ่ง นั้น ละเด่นไปคนละทางๆ บรรดาพระเจ้าพระสงฆ์ที่เป็นนักภวานาด้วยกัน มีนิสัยวาสนาเด่น ทางไหนก็เป็นไปทางนั้นๆ จะเป็นขึ้นมาเองรู้เอง

ครูบาอาจารย์ที่เป็นนักภวานา ท่านรู้ของท่านธรรมตาๆ แต่เรื่องของโลกมันกิดมัน ขวาง ท่านจึงไม่นำออกมาใช้ ไม่พูด พูดก็มีแต่การแนะนำสั่งสอนไปธรรมตาที่อยู่ในฐานะ ซึ่งควรจะสอนได้ แต่เรื่องภายในแล้วท่านไม่พูด เฉย นอกจากพวกเดียวกัน ถ้าพวก เดียวกันท่านพูดเสมอ ไปอยู่ที่นั่นมีอย่างนั้นๆ เช่นอย่างในถ้ำ มีผีมีเทวดารักษา ท่านรู้ แต่ ท่านพูดในวงของท่านเองพวกนักภวานากรรมฐานด้วยกัน คือใจนี้เป็นนักรู้ เมื่อเปิดออกๆ นิสัยวาสนาของใครจะเด่นทางไหนๆ มันจะรู้ของมันเห็นของมันไปตามนั้น จะไม่ เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับนิสัยวาสนา ไปคนละทิศละทาง

มีตัวอย่างในปัจจุบันนี้ สมัยพ่อแม่ครูจารย์มัน ก็พระกรรมฐานนี้ นี่ละท่านยืนยันกัน อย่างนั้น ท่านยอมรับกัน เราเห็นตัวอย่างที่ยอมรับกัน มันมีผู้หญิงคนหนึ่ง คือมันมีผลไม้ อยู่ที่นั่น แล้วผู้หญิงคนนั้นกำลังท้องด้วยนะ ปีนขึ้นไปเอาผลไม้ขึ้น พลัดตกลงมามาตายอยู่ ที่นั่น ตายอยู่หน้าถ้ำ พระท่านก็ไม่รู้ ส่วนพวกชาวบ้านเขารู้ ตายแล้วมันไม่ไปไหนซี มันอยู่นั้น ทีนี้พระองค์หนึ่งก็ไปอยู่ถ้ำนั้นแหละ องค์หนึ่งอยู่ถ้ำนั้น นัดกันว่าเท่านี้วันเท่านี้วันถึง จะลงมา นี่เราพูดไม่ใช่คำหยาบ เอาความจริงมาพูด ความจริงมันเป็นอย่างนั้น เรื่องราวมัน มีอย่างนั้นเป็นอย่างนั้น สัตว์โลกเป็นอย่างนั้น

พระท่านไปนั่งภาวนาอยู่ในถ้ำ ท่านทนอยู่ได้ ๓ คืน ฟังซินะ ผู้หญิงคนนั้นมากอด มากุมมาจับอะไรยุ่งไปหมด ปิดออกเท่าไรมันก็ไม่ยอม แม่เมตตารธรรมอะไรไม่ยอมทั้งนั้น มีแต่เรื่องกามกิเลสแสดงนิมิตในหญิงคนนั้นที่มีท้องตาย ทนอยู่ได้ ๓ วัน กลางคืนภาวนา ไม่ได้ มาแล้วๆ ต้องลืมตาเหมือนไม่ภาวนา เฉย ถึงค่อยยังชั่ว พอกำหนดปั๊บมาแล้ว ทนได้ ๓ คืนแล้วลงไป ไปก็บอกหมู่เพื่อน ไปหาหมู่เพื่อน อ้าว ไหนกำหนดว่าจะอยู่เท่านี้วันเท่านี้วัน ทำไมถึงมาเร็ว โอ้ย อยู่ไม่ได้เลย เป็นอย่างนั้นๆ พอว่าอย่างนั้น เอ้า อย่างนั้นผม ไปเอง

องค์นั้นทนอยู่ได้ ๒ คืน ผ่นเลย นี่เห็นไหมท่านยอมรับ ทีนี้ก็เลยสืบถามกับ ประชาชนเขาแถวนั้น ไม่ได้บอกเขาจะว่ารู้เรื่องอะไร สถานที่นี้มีอะไรๆ หาอุบายถามไป

ถามมา ก็เลยทราบว่าเป็นผู้หญิงคนนั้นกำลังท้องอยู่ ปีนขึ้นไปเอาผลไม้แล้วพลัดตกลงมาตาย
 อยู่ นั่นเองเป็นเปรต แต่เขาไม่รู้แน่ ท่านหาอุบายถามไปเฉยๆ เขาบอกเรื่องราวท่านก็
 ทราบ แต่เขาไม่ทราบเรื่องของท่านว่าเพราะอะไรถึงถาม เป็นอย่างนั้นแหละความรู้เป็น
 อย่างเดียวกัน ปฏิเสธกันไม่ได้นะ ยอมรับกันทันทีเลย

เรื่องเหล่านี้ พวกเปรตพวกผีพวกสัตว์ประเภทต่างๆ มีเกลื่อนโลกธาตุ มากยิ่งกว่า
 มนุษย์เป็นไหนๆ อย่างมดมีน้อยเมื่อไรที่เรามองเห็นด้วยตาของเรา พวกมดพวกปลวก
 พวกอะไรเต็ม ที่นี้สัตว์ประเภทหนึ่งที่ไม่ใช่เป็นวัตถุอย่างนี้มันก็ยิ่งมากกว่านี้อีก ที่ไหนมี
 ตั้งแต่จิตวิญญาณ คือจิตวิญญาณเหล่านี้มันก็เสวยกรรมของมันไปตามภพตามชาตินั้นๆ
 กรรมหนักกรรมเบา ควรจะเป็นสัตว์กำเนิดใดประเภทใดมันก็เป็นของมันๆ ตามกรรมของ
 มันอย่างนั้นแหละ

ในโลกอันนี้สัตว์ประเภทที่เรามองไม่เห็นด้วยตานี้ มากยิ่งกว่าที่มองเห็นด้วยตานั้น
 มากเกินกว่าที่เราจะพรรณนา ที่นี้เราไม่เห็นเราก็บอกว่่าสิ่งเหล่านั้นไม่มีๆ ผู้ท่านเห็นท่าน
 เห็นท่านรู้กันอยู่ที่นี่ ท่านจะไปสงสัยอะไร ก็รู้ที่อยู่อยู่อย่างนี้ จะว่าอันนี้ไม่มีได้หรือ นี่ละ
 เรื่องสัตว์โลก เพราะฉะนั้นจึงว่าสัตว์ที่เป็นไปด้วยอำนาจแห่งกรรม เป็นไปด้วยกันทั้งโลก
 เลย ท่านจึงสอนให้สร้างกรรมดี มันแล้วแต่กรรมของใครจะไปตกในภพใดชาติใด ถ้าหนัก
 จริงๆ ก็ลงนรกเลย แต่คำว่่านรกก็นั้นขึ้นๆ ท่านแสดงไว้ในตำรามิ ๒๕ หลุม ในไตรภพคือ
 ในวัฏจักรนี้ที่กรรมหนักที่สุดที่จะไปตกนรกหลุมนี้ท่านก็บอกไว้ว่า อนันตริยกรรม ๕ นั้นะก็
 บอกไว้แล้ว เป็นกรรมที่หนักมากที่สุดที่บรรดากรรมทั้งหลาย ท่านบอกไว้ ๕ ประการ เป็น
 กรรมที่หนักมากที่สุดไม่มีระหว่าง เช่นอย่างตกนรกนี้จะมีความสุขชั่วฟ้าแลบนี้ไม่มีเลย
 ติดกันไปเลย

ฆ่ามารดาหนึ่ง ฆ่าบิดาหนึ่ง ฆ่าพระอรหันต์หนึ่ง ทำลายพระพุทธเจ้าแม่ไม่ตายหนึ่ง
 ยุยงส่งเสริมให้พระสงฆ์ผู้ทรงศีลทรงธรรมแตกแยกจากกัน ให้แตกสามัคคีกันนี้หนึ่ง

กรรม ๕ ประการนี้ถ้ายังพอมีสติระลึกได้อยู่แล้ว อย่าทำเป็นอันขาด เรียกว่ากรรมนี้
 กรรมหนัก ตกนรกหลุมเรียกอะไรเราก็ลืมเสีย แต่ก่อนจำได้หมดชื่อนรก นรกหลุมนี้รับ
 พวกกรรมประเภทนี้ เป็นขึ้นๆ ที่นี้จิตไม่ตาย จากหนักก็ค่อยผ่อนมาเบา ผ่อนมาๆ ก็มาถึง
 ชั้นเป็นเปรต เปรตก็มีถึง ๑๓ จำพวก ของเล่นเมื่อไร มาโดยลำดับ แล้วก็มาเกิดเป็นผู้เป็น
 คน นี่ละเรื่องอำนาจแห่งกรรม ที่เป็นเหล่านี้เจ้าของทำเองนะไม่ใช่ผู้อื่นผู้ใดทำให้แล้วมา
 โยนตุมให้เราอย่างนี้ไม่มี เป็นเรื่องเจ้าของทำเอง ท่านจึงสอนให้ระมัดระวัง

ไม่มีที่ไหนที่จะเชื่อได้ยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า สอนโลกไม่มีผิดพลาด สอนด้วยความแม่นยำ รู้แล้วเห็นแล้วทุกอย่างค่อยสอน ไม่ใช่สอนแบบลูบๆ คลำๆ ท่านสอนอย่างจริงจัง เห็นจริง ท่านไม่ได้บอกว่าเห็น แต่นำมาสอนกว้างๆ อย่างนี้ละ ถ้าหากว่ามีผู้มาทูลท่าน เช่น อย่างพระสาวกท่านไปรู้เห็นพวกพวกเปรตพวกผีพวกอะไรแปลกๆ ต่างๆ ท่านมาเล่าถวาย โอ๊ย เราเห็นแล้วแต่ครั้งนั้นๆ สมมุติว่าเปรตตัวนี้ แต่ก่อนมันทำกรรมนั้นๆ อย่างนั้นนะ คือแต่ก่อนไม่มีใครพูดกับท่านก็เหมือนท่านไม่รู้ พอมีพระสาวกไปเจอพวกเปรตพวกนี้เข้า ก็มาทูลพระพุทธเจ้า ท่านบอกว่า โอ๊ย เราเห็นแล้วตั้งแต่สมัยนั้น สมัยเรตรัสรู้ใหม่ๆ ะยะนั้นๆ

แล้วที่นี้ท่านเป็นผู้อธิบายเสียเองนะ เปรตตัวนี้เริ่มแรกมันเป็นอย่างนั้นๆ ไปสร้างกรรมนั้นๆ มาถึงได้เป็นอย่างนั้น บางรายตกรกแล้วขึ้นมาตกค้างอยู่ในกำเนิดแห่งเปรต ท่านบรรยายไปหมด นั่นละท่านรู้แจ้ง ท่านไม่มีติดมีข้อง จำไปหมดเลย แต่พวกเรานี้บอดทั้งหมด ลบล้างทั้งหมดว่าไม่มีๆ แล้วโดนแต่ชวากแต่หนาม คนตาบอดมักจะโดนแต่ชวากแต่หนาม เพราะไม่เห็น เข้าใจว่าไม่มี หนามมันมีอยู่ปฏิเสธได้ยังไง ไปเหยียบมันก็ปักเอาพวกหินโสโครกหรือพวกไม้หัวตอไม่เห็น เรานึกว่าไม่มีแล้วโดนเอาๆ อันนี้ละที่ว่าไม่เห็นสิ่งเหล่านี้เรานึกว่ามันไม่มี แล้วก็โดนเอาๆ มีแต่คนตาบอดหูหนวก คนมีตนาสาโหด ไปโดนสิ่งที่ไม่พึงปรารถนาทั้งหลาย ผู้ท่านเชื่อบุญเชื่อกรรมเชื่อพระพุทธเจ้าท่านไม่โดน ท่านหลบท่านหลีก

เราก็ให้พยายามฟังเสียงพระพุทธเจ้า ฟังเสียงกิเลสที่มีตั้งแต่พวกตาบอดหูหนวก หลอกกันไปวันยังค่ำ หลงกันไป ตกเหวตกบ่อ ตกนรกอเวจีไปไม่หยุดไม่ถอย ถ้าเชื่อพระพุทธเจ้าไม่ตก แน่ะ แน่นอนไหมละพระพุทธเจ้า ถ้าเชื่อท่านแล้วไม่ตก ถ้าเชื่อตัวเองซึ่งเป็นเรื่องของกิเลสอยู่ภายในใจแล้วเสียทำทั้งนั้นแหละ ให้พากันจำเอาละ วันนี้ก็พูดเพียงเท่านั้นแหละไม่พูดอะไรมาก เหนื่อย พูดทุกวันๆ เมื่อคืนนี้ก็เปิดโลกธาตุ เปิดไปหมด ขึ้นโน้นลงโน้นลงไปหมดเมื่อคืน วันนี้เหนื่อยไม่เอาละ เอาละที่นี้ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz